

Üstad'ın Kürtlere yaptığı "Uyanın!.." çağrısını bölücülük ve kışkırtıcılık olarak göstermeye çalışanlar var. Bu hususta bilgi verir misiniz? Bir başka iddia da, Üstad'ın bu ve benzeri ifadelerini sonraki baskılarda çıkarıldığıdır...

Evvela; tarihi hadiseler, tarihi şartları içinde anlam kazanır. Bugünün şartları ve kafası ile tarihi ifadeleri ve olayları tartmak veya anlamaya çalışmak sağlıklı olmaz.

Mesela; Osmanlı döneminde Kürtlerin yoğunlukla yaşadığı bölgeye "*Kürdistan*" demek gayet normal ve makulken, bu ifadeyi şimdi söylemek gayet sakıncalı ve tehlikeli olur veya öyle addedilir. Türk milliyetçiliği ile maruf Enver Paşa'nın o dönemde "*Kürdistan*" tabirine bakarak, Enver Paşa Kürtçülük yapmış veya yapıyor demek gayet yanlış bir yaklaşım olur.

Üstad Hazretlerinin o dönemdeki ifadelerini o dönemin şartları içinde değerlendirmeyip, günümüze uyarlamak da aynen ahmaklık olur. O dönemde Kürtlerin ayrılık gayrılık girişimi bulunmuyordu ve onlara "*milletim*" demek gayet normal ve sıradan bir durumdu.

Ama Osmanlı yıkılıp yerine yeni bir rejim kurulup, Kürt kimliği sakıncalı ve yasak bir hale gelince, konjonktür farklılaşmış, Kürt ifadesini söylemek menfi bir durumu çağrıştırır hale gelmiştir.

Hem bu menfi çağrışımı gidermek, hem iman hakikatlerinin her kesime ulaşmasını temin etmek için, Üstad Hazretleri hem "Kürdî" soyadını, hem de Risale-i Nur'daki ırkçılığı ihsas ettirecek bazı tabirleri tadil etme ihtiyacı duymuştur. Yani tadilatı yapan müellifin kendisidir ya da varisim deyip yetki verdiği ağabeylerin tasarrufudur. Buna tahrif değil tadilat denir.

Bu konuda sözü Üstad Hazretlerine bırakalım:

"İşte, ey frenkmeşrepler ve propagandanızla hakikî kardeşlerimi benden soğutmaya çalışan mülhidler! Bu millete menfaatiniz nedir? Birinci taife olan ehl-i takvâ ve salâhatin nurunu söndürüyorsunuz. Merhamete ve tımar etmeye şâyan ikinci taifesinin yaralarına zehir serpiyorsunuz. Ve hürmete çok lââyık olan üçüncü taifenin tesellisini kırılıyorsunuz, ye's-i mutlaka atılıyorsunuz. Ve şefkate çok muhtaç olan dördüncü taifenin bütün bütün kuvve-i mâneviyesini kırılıyorsunuz ve hakikî insanîyetini söndürüyorsunuz. Ve muavenet ve yardıma ve teselliye çok muhtaç olan beşinci taifenin ümitlerini,

istimdatlarını akîm bırakıp, onların nazarında hayatı mevtten daha ziyade dehşetli bir surete çeviriyorsunuz. İkaza ve ayılmaya çok muhtaç olan altıncı taifesine, gençlik uykusu içinde öyle bir şarap içiriyorsunuz ki, o şarabın humârı pek elîm, pek dehşetlidir. Acaba bu mudur hamiyet-i milliyeniz ki, o hamiyet-i milliye uğruna çok mukaddesâtı feda ediyorsunuz? O Türkçülük menfaati, Türklere bu suretle midir? Yüz bin defa el'iyâzü billâh!"

"Ey efendiler! Bilirim ki, hak noktasında mağlûp olduğunuz zaman kuvvete müracaat edersiniz. Kuvvet hakta olduğu, hak kuvvette olmadığı sırrıyla, dünyayı başıma ateş yapsanız, hakikat-i Kur'âniyeye feda olan bu baş size eğilmeyecektir!"

"*Hem size bunu da haber veriyorum ki, değil sizler gibi mahdut, mânen millet nazarında menfur bir kısım adamlar, belki binler sizler gibi bana maddî düşmanlık etseler, ehemmiyet vermeyeceğim ve bir kısım muzır hayvânattan fazla kıymet vermeyeceğim. Çünkü bana karşı ne yapacaksınız?*"

"*Yapacağınız iş, ya hayatıma hâtıme çekmekle veya hizmetimi bozmak suretiyle olur. Bu iki şeyden başka dünyada alâkam yok.*"

"*Hayatın başına gelen ecel ise, şuhud derecesinde kat'î iman etmişim ki, tagayyür etmiyor, mukadderdir. Madem böyledir; hak yolunda şehadetle ölsün, çekinmek değil, iştıyakla bekliyorum. Bahusus ben ihtiyar oldum; bir seneden fazla yaşamayı zor düşünüyorum. Zâhirî bir sene ömrü, şehadet vasıtasıyla kazanılan hadsiz bir ömr-ü bâkiye tebdil etmek, benim gibilerin en âli bir maksadı, bir gayesi olur.*"

"*Amma hizmet ise, felillâhilhamd, hizmet-i Kur'âniye ve imaniyede Cenâb-ı Hak rahmetiyle öyle kardeşleri bana vermiş ki, vefatımla, o hizmet, bir merkezde yapıldığına bedel, çok merkezlerde yapılacak. Benim dilim ölümlle susturulsa, pek çok kuvvetli diller benim dilime bedel konuşacaklar, o hizmeti idame ederler. Hattâ diyebilirim: Nasıl ki bir tane tohum toprak altına girip ölmesiyle bir sümbül hayatını netice verir; bir taneye bedel yüz tane vazife başına geçer. Öyle de, mevtim, hayatımdan fazla o hizmete vasıta olur ümidini besliyorum.*"(1)

(1) bk. [Mektubat, Yirmi Dokuzuncu Mektup, Altıncı Risale.](#)